

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

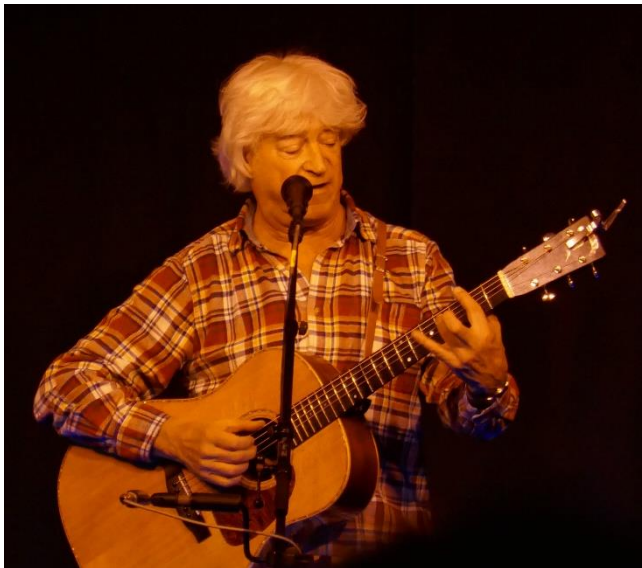
16. NOVEMBER 2019

Guitar Man.

Af Ove Eriksen

*"Who draws the crowds and plays so loud, baby, it's the guitar man
Who's gonna steal the show, you know, baby, it's the guitar man
He can make you love, he can make you cry
He will bring you down and he'll get you high
Somethin' keeps him goin' miles and miles a day
To find another place to play." ("Guitar Man" af David Gates)*

I 1970'erne skrev David Gates sangen "Guitar Man" til gruppen Bread, hvor han var frontfiguren, og netop den sang kom jeg i tanker om, da jeg – sammen med 99 andre – overværede koncerten med guitarlegenden Billy Cross.

Egentlig fantastisk, at det kan lykkes at skaffe så store navne som Billy Cross til lille Munkebo. En verdenskendt musiker, der bl.a. har turneret med selveste Bob Dylan.

Manden fra New York City har jammet med Jimi Hendrix, han har været guitarist for Bob Dylan og Meat Loaf. Paul Stanley og Gene Simmons fra gruppen Kiss, tæller blandt hans ungdomsbekendtskaber, og han har arbejdet sammen med superproducere som Eddie Kramer (Hendrix, Zeppelin, Kiss m.fl.) og Tom Werman (Cheap Trick, Ted Nugent, Mötley Crüe m.fl.).

I USA startede han i 1960'erne som studiemusiker og medvirkede bl.a. på albummer med Sha Na Na og Topaz. Han besøgte Danmark i 1974 bl.a. med to koncerter i København. Herefter vendte han ofte tilbage til København, samtidig med, at han arbejdede sammen med bl.a. Bob Dylan og Meat Loaf. I perioden 1977-1980 nåede han at spille med Dylan på tre turnéer samt indspille to albums - "Live at Budokan" og "Legal Street". De tre år førte også til uforglemmelige minder, som da han på sin 32 års fødselsdag akkompagnerede Eric Clapton og Bob Dylan på scenen til den enorme event *The Picnic at Blackbushe Aerodrome* i England, hvor de spillede for over en halv million mennesker.

Det var kærligheden, der førte Cross til Danmark. Han mødte en pige ved navn Lise i Huset i Magstræde – en kvinde, han siden 1975 og den dag i dag stadigvæk er gift med. Hans forflytning satte dog ikke en stopper for musikken, og hans karriere fortsatte i høj grad i Danmark og førte til samarbejdet med adskillige populære danske kunstnere.

I 1979 sluttede han sig til Delta Cross Band, og i de næste 11 år nåede de at udgive tre album sammen. Billy producerede året efter i 1980 "Tidens Tern" med C.V. Jørgensens og agerede medkomponist på landeplagen "Costa del Sol".

Cross blev herefter stærkere engageret i producervirksomheden, og er siden da mest kendt som producer og studiemusiker. Som studiemusiker har han bl.a. spillet guitar på soundtracket til "Fame" Han har virket som producer for bl.a. Anne Dorte Michelsen, C.V. Jørgensen, Björn Afzelius, Allan Olsen, Henning Stærk, Johnny Madsen, Lars Lilholt og Dalton.

Billy Cross dannede i 1989 gruppen Hobo Ekspresen sammen med Johnny Madsen, Nanna og Peter Belli. Gruppen er kendt for singlen "En At Bli' Som" med dansk tekst af Johnny Madsen. I dag spiller han i tre forskellige bands: 'The Billy Cross Band', 'Everybody's Talking' (akustisk trio) og solo under titlen 'Just me and my guitar'.

Et så omfattende CV mere end antyder, at vi her har at gøre med en musiker, der ved, hvordan man håndterer en guitar, og det blev også til fulde bevist ved koncerten i Munkebo Forsamlingshus.

Begge afdelinger blev indledt uden mange kommentarer til de første 3-4 numre, men til gengæld kunne man her nyde virtuosen folde sig ud på sit instrument. Derefter indledte han hvert af de følgende numre med en lille historie, og det blev snart klart, at han har taget den danske humor til sig.

For eksempel mente han, at vi danskere har en bestemt type af sange, som ingen andre har: klynkesangene. Han beskrev det som sange, hvor vi jamrer over "First world problems", som han kaldte det. I det eksempel han gav, var det en ung fyr fra Kolding, hvor forældrene havde købt en lejlighed til ham på Østerbro, og han så klynkede over, at café latten var for dyr!

Eller et andet eksempel: da han havde spillet sidste nummer i første afdeling, "Gonna Get Along Just Fine", meddelte han, at der nu var en lille pause. "Jeg går ud bagved og tager nogle stoffer, og min lydmand drikker 14 guldbajere. Det er jo sådan noget, man gør, når man er i showbizz!"

Der kom også enkelte skarpe kommentarer til forskellen i våbenlovgivning mellem USA og Danmark. "Jeg fik kørekort til bil som 16 årig – det var 4 år efter, at jeg havde fået min våbentilladelse!"

Hovedparten af de numre, Billy Cross spillede denne eftermiddag, var af egen produktion. Men enkelte "farisæere" havde dog sneget sig ind: Willie Dixon klassikeren "Spoonful" og "You're Gonna Miss Me, When I'm Gone" af Anna Kendrick.

Han refererede flere gange til sin far som inspirationskilde til sangene. Det drejede sig bl.a. om "Bring My Baby Back To Me" og "No One Here Gets Out Of This Alive". En tragisk hændelse med en god ven, som tog sit eget liv, havde inspireret ham til den smukke "One Less Shadow In The World".

Af andre numre, der gjorde indtryk på mig var "By The River Where The Cold Wind Blows" og især den selvbiografiske "I Did It All For Love". Den sidstnævnte havde han skrevet som 50 årig, for da mente han, at hans musikalske liv var forbi; han var blevet "old fashioned". Men netop som han sad og havde ondt af sig selv, var der nogle unge musikere, der kontaktede ham og gerne ville lave noget med ham, for som de sagde: du er "old school"! Billy ville ikke påtage sig at forklare, hvad forskellen kunne være, men han fik på den måde kunstigt åndedræt til sin karriere.

"Kender I Nørre Nebel?", spurgte Billy undervejs. Da publikum svarede bekræftende, konstaterede han tørt, at "det gør de ikke på Djævløen." Han havde skrevet en lille sang, "Nørre Nebel Blues", for det var et samfund, hvor folk kom hinanden ved, og det havde gjort indtryk på ham.

At Billy Cross bestemt ikke er en færdig mand, blev til fulde understreget denne lørdag. Meget passende sluttede han koncerten af med nummeret "Still Got A Long Way To Go" – mere passende kunne det ikke siges.

Ingen får lov at forlade MusikOasen uden et eller flere ekstranumre. Billy valgte at sige farvel med nummeret "Black Trans Am". "Det er egentlig en lortebil", sagde han, "men jeg kunne ikke skrive en sang om den, jeg virkelig gerne ville have", og så nævnte han en hel masse tekniske detaljer om hans favoritbil. Det blev ved en Sort Trans Am.

En stor oplevelse med en kæmpe kunstner, som MusikOasen skal have enorm ros for at have skaffet til Munkebo.

Som det vil have fremgået af ovenstående, fandt denne koncert sted i Munkebo Forsamlingshus, da forhåndsinteressen havde været så stor. Det var lykkedes de dygtige frivillige i Oasen at skabe et indbydende rum med plads til 100 tilhørere, hvor lyden ovenikøbet var – ikke bare tålelig – men faktisk rigtig god! Lydmanden, der ledsagede Billy Cross var meget tilfreds.

Forhåbentlig bliver det også fremover muligt at arrangere koncerter i disse rammer, men det kræver, at kommunens aktuelle overvejelser om flytning af Biblioteket til Forsamlingshuset, bliver opgivet.

MusikOasen byder næste gang indenfor lørdag 25. januar 2020 kl. 14, hvor det er duoen Elsborg/Maribo, der står på scenen.